

Gücünü tadıp yoldan sapmayalım (İbraniler 6:1-8)

Tanrı gerçek Babadır. Tanrı bize sonsuz yaşam ve bereket ve görkem vermek için söz gönderdi. Söz beden olup geldiği için biz o Sözü gördük, ve Ona inanarak Tanrı'nın sevgi ve lütfünü aldık.

İman insanın duygu yada inancından kaynaklanmaz. Biz mutlaka yerine gelen Tanrı'nın vaadine inanarak Tanrı'nın verdiklerini alıyoruz. Tanrı hiç bir şey söylemediği halde kendi kendine bir şey yapmaya çalışırsa bu iman değil boş inançtır. İman bizi günahımızdan kurtarır cehennem ateşinden kurtarır. Tanrı'nın sözüne dayanarak biz buna inanıyoruz.

Söz beden olup gelmiş olan İsa 'Bedenimi ye kanımı iç!' dedi. Bu 'Tanrı'nın sözü aracılığıyla verilen yaşam, bereket ve görkemi kabul edin' demektir. İsa'nın öğrencileri bunu anlamadıkları için İsa'dan ayrıldılar. İsa on iki öğrencilerine 'Siz de gidecek misiniz?' diye sorduğu zaman, Petrus 'Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir?' (Yuhanna 6:68) diye söyledi. Evet imanımızın temeli Tanrı'nın sözüdür.

Neden güçsüz? Çünkü Tanrı'nın sözü yok. Neden belirtileri yok? Neden gönenç değil? Çünkü Tanrı'nın sözü yok. Tanrı'nın sözü mutlaka yerine gelir. Tanrı'nın sözü bugün de etkindir. Tanrı'nın sözü dün bugün sonsuza kadar her zaman aynıdır. Dolayısıyla Tanrı sözünü sadece kulakla duymayalım, o söz içimizde etkin olmalıdır.

Kişi Ademin günahından dolayı cehenneme atılır. Adem zina veya cinayet gibi ahlaki günah işlemedi. Onun günah 'iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme!' denen Tanrı'nın sözünü yerine getirmemektir.

Samuel Tanrı'nın sözünü çiğnemiş olan Saul'a gidip şöyle dedi: "RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar Yakmalık sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir. Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahtır. Ve dikbaşlılık, putperestlik kadar kötüdür. Sen RAB'bin buyruğunu reddettiğin için, RAB de senin kral olmanı reddetti." (1.Samuel 15:22)

Güney Yahuda ve Kuzey İsraildeki hemen hemen bütün krallar yoldan saptılar ve Tanrı'yı üzdüler. Sonuç olarak Yahuda ve İsrail'in krallığı İsa Mesih'in gelişine dek devam edemedi, ortada bitti. Krallar Tanrı'nın sözünü reddettiği için Tanrı da onları reddetti.

Ama Davut farklıydı. Tanrı ona 'İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar' (Elçilerin işleri 13:22) diye söyledi. Düşünün, Davut ne yaptı? O Uriya'nın karısına sahip olmak için onu tehlikeli bir savaşa gönderdi, savaşta ölsün diye... Ama Tanrı Davut'u sevdi, çünkü Davut Tanrı'yı seven ve itaat edendi.

Eylemsel olarak Ferisiler gibi harika insanlar yoktur. Ama İsa onları 'Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler!' (Matta 23:23) diye azarladı. Ve insanlara 'Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!' (Matta 5:20) diye söyledi. Ferisilerin sorunu neydi? Tanrı'nın sözü onların içinde etkin değildi. Tanrı'nın sözü diri ve etkindir. Dolayısıyla biz Tanrı'nın sözünü sadece kulakla işitmemeliyiz. Tanrı'nın sözü içimizde etkin olmalıdır. Kutsal Ruh gelip başka işleri yapmadı, İsa'nın sözlerini hatırlattı, anlattı, gerçekleştirdi.

İmanımız tecrübelerle başlıyor. Tanrı'nın sözünü kabul edip tövbe ettiğimiz zaman ve vaftiz olduğumuz zaman biz Tanrı'nın vaat ettiği Kutsal Ruh'u aldık, Ruh'un gücüyle bilinmeyen dillerle konuşmaya başladık. Biz bilinmeyen dillerle konuşuyoruz, çünkü İsa söyledi (Markos 16:17).

Elçilerin işleri 2:4 'İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un onları konuştuğu başka dillerle konuşmaya başladılar' diye söyledi. Bilinmeyen dil armağanın başlangıcıdır.

Biz armağanı tadıp yoldan sapmamalıyız, aramızda çeşit çeşit armağanlar olmalıdır (1.Korintililer 12:8-10).

Bazı insanlar ilk lütuf aldığı zamanki sevinci kaybettiğini ve tekrar onun gibi sevinçli olamadığını söylüyorlar. İlk lütuf aldığı zamanki sevinci bir kere kaybedince bunu tekrar almak çok zordur. Ağacın çubuğu bu yıl tomurcuklanmamışsa gelecek yıl tomurcuklanması da zor olacaktır. Armağanı tadıp yoldan sapanlarla gelecek çağın güçlerini tatmış ve sapmış olanlar ne kadar çoktur? Böyle kişiler tövbe fırsatını bulmak için belki Tanrı'nın Oğlu tekrar çarmıha gerilmesi lazım. Ama bu mümkün değil (İbraniler 6:4-6)...Dolayısıyla kurtulmak isterse tövbe etmeli Tanrı'nın sözüne itaat etmeli, ve böylece meyve vermelidir (İbraniler 6:7-8).

Birde İbraniler 10:26-31 'Gerçeđi öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli bekle niş i ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır' diye söyledi. İsa Mesih Tanrı'nın önünde □ esenlik kurbanı oldu ve kurtuluğu tamamladı, dolayısıyla İsa Mesih'in başarısını ihmal eden varsa hangi kurbanla kurtulabilir? Sadece cehennem cezası onu bekleyecektir.

Ruh'un içimizde çalışmasını engellemeliyiz. Tanrı'nın sözü içimizde etkin olmalıdır. Armağanı almak ağacın filizlenmesine benzer. Artık büyümeli, çubuk çıkmalı, oradan yaprak çıkmalı, çiçek açmalı, meyve vermelidir. Armağanı tadıp yoldan sapmamalıdır. Tanrı'nın sözünü tadıp yoldan sapmamak lazım. Gelecek çağın güçlerini tadıp yoldan sapmamalıdır. Artık boş inanca sahip olanlar gibi duygularını takip etmemelidir. Tanrı'nın sözü içimizde etkin olmalıdır.

2015. 8. 2. SİMUON